

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3581/2021
21.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Божидара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Тихомир Огњановић, адвокат из ..., против туженог „Аlo Media System“ д.о.о., Београд, чији је пуномоћник Срђан Радовановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду ГжЗ 20/21 од 01.04.2021. године, у седници одржаној 21.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, као о изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду ГжЗ 20/21 од 01.04.2021. године, као недозвољена.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду ПЗ 232/20 од 29.09.2020. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 13.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до коначне исплате.

Апелациони суд у Београду је решењем ГжЗ 20/21 од 01.04.2021. године, одбио жалбу тужиоца и потврдио првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново

тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2).

Побијано решење се, по оцени Врховног касационог суда, заснива на материјалном праву које је доминантно примењено у судској пракси. У конкретном случају, тужба за накнаду нематеријалне штете, због објављивања неистините информације, је поднета против издавача медија, што је одредило и правила поступка по коме се о захтеву тужиоца мора поступити, прописано Законом о јавном информисању и медијима ("Службени гласник РС" бр. 83/14...12/16), па и правило о року за подношење тужбе (члан 118.). Одредбом члана 200. Закона о облигационим односима, на коју се позива ревидент, не одређује се рок за подношење тужбе, већ се прописују права и критеријуми за одређивање новчане накнаде за поједине видове нематеријалне штете, као супсидијарно правило, независно од правног основа за досуђивање те врсте накнаде. Указивање ревидента на поједине одлуке судова са другачијим ставом у погледу примене правила или прописа који се у оваквим ситуацијама примењују, није од значаја, јер је већина тих одлука донета за време важења претходног закона из области јавног информисања, који није предвиђао одговорност издавача медија у случају објављивања нетачне информације (члан 80. Закона о јавном информисању).

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, на основу овлашћења из члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд није прихватио одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној, сагласно ставу 1. исте законске одредбе, те је из наведених разлога, одлучио као у ставу првом изреке.

Према одредби члана 131. Закона о јавном информисању и медијима прописана је сходна примена правила о парничном поступку. Према члану 420. став 1. ЗПП, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ставом другим наведеног члана, прописано је да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ставом 6. исте законске одредбе, прописано је да ће се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењивати одредбе овог закона о ревизији против пресуде. Одредбом члана 126. став 1. Закона о јавном информисању и медијима прописано је да је ревизија дозвољена само против другостепене пресуде којом је тужбени захтев одбијен.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић